

ת"פ 56755/06/14 - מדינת ישראל נגד מוחמד עמאירה, צאיל עואודה

בית משפט השלום בנצרת

29 יוני 2014

ת"פ 56755-06-14 מדינת ישראל נ' עמאירה ואח'
56787-06-14

בפני כב' השופטת עדי במביליה - אינשטיין
המאשימה
נגד
הנאשמים
1. מוחמד עמאירה
2. צאיל עואודה

נוכחים:

מטעם המאשימה: מתמחה איוב טרביה

מטעם הנאשמים: הובאו וע"י ב"כ עו"ד עלא עתאמנה מהסנגוריה הציבורית.

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

על יסוד הודאתם, אני מרשיעה את הנאשמים במיוחס להם בכתב האישום.

<4#

ניתנה והודעה היום א' תמוז תשע"ד, 29/06/2014 במעמד הנוכחים.

עדי במביליה - אינשטיין, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

עמוד 1

גזר דין

ביחס לנאשם 2

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה נשוא כתב האישום שעניינה כניסה לישראל שלא כחוק.

הודאת הנאשם היתה על דרך הסדר טיעון, במסגרתו הגיעו הצדדים להסכמות גם באשר לענישה הראויה והם עותרים בפניי עתה לכבדו.

מחד אציין לחומרה מהות העבירה אותה עבר הנאשם. מאידך אציין לקולה הודאת הנאשם, לקיחת האחריות, חיסכון זמן שיפוטי יקר והעדר עבר פלילי.

בנסיבות אלה מצאתי כי הסדר הטיעון הינו ראוי, אינו נוגד את תקנת הציבור, אינו חורג ממתחם העונש ההולם ולפיכך אני רואה לכבדו.

אשר על כן, הנני משיתה על הנאשם את העונשים הבאים:

1. אני מטילה על הנאשם מאסר בפועל למשך 32 ימים, בניכוי ימי מעצרו מיום 27.6.14 עד היום.
2. אני מטילה על הנאשם מאסר לתקופה של חודש וזאת על תנאי למשך שנתיים שלא יעבור על העבירה בה הורשע.
3. הנני מחייבת את הנאשם לחתום על התחייבות בסך 1,000 ₪, שלא יעבור, במשך שנה מהיום, על העבירה בה הורשע. אם לא יחתום הנאשם על התחייבות כאמור תוך שבוע ימים, ייאסר למשך 14 ימים ומאסרו ירוצה במצטבר לכל מאסר אחר שהוא מרצה עתה.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום בבית משפט המחוזי בנצרת.

ניתן והודע היום א' תמוז תשע"ד, 29/06/2014 במעמד הנוכחים.

עדי במביליה - אינשטיין, שופטת

עמוד 2

גזר דין

ביחס לנאשם 1

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה אשר יוחסה לו בכתב האישום שהינה כניסה לישראל שלא כחוק, עבירה לפי סעי' 12 (1) לחוק הכניסה לישראל תשי"ב 1992.

טיעוני הצדדים:

בטיעוניו לעונש הדגיש ב"כ המאשימה את חומרת העבירה שבה הורשע הנאשם וההשלכות שיש לה על ביטחון המדינה. לטענתו, לא הוכח כי נכנס למטרות עבודה, בעברו עבירה דומה ובעת ביצוע העבירה דן היה תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בר הפעלה שלא הרתיעו. ב"כ המאשימה הוסיף כי מתחם העונש ההולם הנו בין חודש מאסר בפועל לבין 6 חודשי מאסר בפועל. לדבריו, לאור עברו של הנאשם יש להחמיר בענישתו בתוך אותו מתחם ואין לראות מצבו כזה לזה של הנאשם 2 בתיק זה.

ב"כ הנאשם 1 ביקש להורות על מאסר לתקופה קצרה ולהפעיל את המאסר המותנה בר הפעלה בחופף לעונש המאסר שיוטל בתיק זה. הסנגור הפנה לגילו הצעיר של הנאשם, לעובדה שבעברו הרשעה אחת נוספת בעבירת שב"ח, ללא עבירות פליליות נלוות לא בתיק זה ולא בתיק הקודם. עוד הפנה לבעיותיו הכלכליות של הנאשם 1 וטען כי נכנס לישראל למטרות פרנסה בלבד. הנאשם טען לקיומן של נסיבות אישיות המצדיקות התחשבות.

עמדת החוק:

1. בהתאם לתיקון 113, סעיף 40ב לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, העקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה, בנסיבותיו, ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש שיוטל עליו.
2. בהתאם לסעיף 40 ג (א) לחוק, בקביעת מתחם הענישה יש לקחת בחשבון את הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40 ט לחוק.
3. בהתאם לסעיף 40 ג (ב) רישא לחוק, בתוך מתחם העונש ההולם, יקבע העונש המתאים לנאשם בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע מעשה העבירה, כמפורט בסעיף 40 יא לחוק.
4. בהתאם לסעיף 40 ג (ב) סיפא לחוק, בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום לפי הוראת סעיף 40 ד לחוק או משיקולי הגנה על שלום הציבור לפי הוראת סעיף 40 ה לחוק.

קביעת מתחם העונש ההולם:

5. כאמור, בקביעת מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה של כניסה לישראל שלא כדין הוא זכותה וחובתה של המדינה להגן על בטחונה ועל גבולותיה מפני הנכנסים לשטחה באופן בלתי חוקי.

אודות הסיכון הנובע מעבירה זו, נקבע ברע"פ 3173/09 **פראג'ין נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים המשפטיים): "בתי המשפט מנסים, יחד עם המדינה כולה, להתמודד עם תופעת השהייה הבלתי חוקית. אין צורך להיות מומחה בבטחון על מנת להבין כי לשהייה בלתי חוקית אוסף של מגרעות: ראשית - היא הפרת החוק, וזו רעה חולה, ולא זו בלבד אלא יש בה פוטנציאל ברור לסיכון בטחוני, והיו דברים מעולם; ואין מדינה עלי חלד שלא תאבק בנכנסים לשטחה באופן בלתי חוקי, לא כל שכן אם יש מהם העלולים לסכן את בטחונה ואף סיכנהו". דברים דומים נאמרו במסגרת רע"פ 4088/13 **הדרי נ' מדינת ישראל** וברע"פ 3683/13 **חושיה נ' מדינת ישראל** (פורסמו במאגרים המשפטיים).

מן הפן האחר, אין להתעלם מן המציאות הכלכלית הקשה בשטחי הרשות הפלסטינאית, המובילה למצוקת אבטלה ועוני ומהווה לא אחת גורם לכניסה לישראל ללא היתר.

6. את מידת הפגיעה של מעשי הנאשם בערכים המוגנים, ניתן לבחון בראי נסיבות ביצוע העבירות.

לא הוצגה בפניי ראיה למטרת כניסת הנאשם לישראל שלא כדין. עם זאת, הנאשם טען כי כניסתו לישראל הנה למטרות פרנסה וכפי שצוין לעיל, בית המשפט ער לקיומה של בעיה כלכלית בשטחי הרשות.

אין מחלוקת כי הנאשם נכנס לישראל שלא כדין, אולם לא ביצע כל עבירה נלווית.

על רקע הנסיבות האמורות, הנני קובעת כי הפגיעה בערך המוגן הנה ברף הנמוך.

7. ביחס למדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, ללא עבירות נלוות, ניתן לעיין ברע"פ 3683/13 **עואד חושיה נ' מדינת ישראל**; רע"פ 4088/13 **אחמד הדרי נ' מדינת ישראל**; רע"פ 3173/09 **מוחמד פראג'ין נ' מדינת ישראל**; רע"פ 3674/04 **אבו סאלם נ' מדינת ישראל**, ע"פ (ב"ש) 7437/04 **מדינת ישראל נ' גטאס מחמד**; ת"פ (נצ') 17808-02-12 **מדינת ישראל נ' נאסר קמאמני**, עפ"ג (י-ם) 50689-09-12 **הזאלין נ' מדינת ישראל**, עפ"ג (ת"א-יפו) 64072-12-12 **מדינת ישראל נ' רבה**, עפ"ג (ת"א-יפו) 37323-12-12 **מדינת ישראל נ' חמזה**, ת"פ (ת"א) 57980-01-13 **מדינת ישראל נ' עויס**, ת"פ (נצ') 31967-05-12 **מדינת ישראל נ' אבו זיד**, ת"פ (חי') 31928-07-12 **מדינת ישראל נ' אבו עזיז**, ת"פ (חד') 3635-08-12 **מדינת ישראל נ' עפאנה** (פורסמו במאגרים המשפטיים).

בית המשפט המחוזי בנצרת התייחס למתחם הענישה בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, כאשר לא נלוו לה עבירות נוספות, וכשמדובר בשהייה לצרכי פרנסה על רקע מצוקה כלכלית, וקבע בע"פ (נצ') 41708-07-12 **מדינת ישראל נ' מוחמד עטאללה** (פורסם במאגרים המשפטיים), כי מתחם העונש ההולם הנו מאסר בפועל לתקופה שבין 30 ימי מאסר בפועל לבין 6 חודשי מאסר בפועל.

באותו מקרה הוטלו 4 חודשי מאסר בפועל, על רקע עברו המכביד של המשיב בעבירות דומות.

מתחם דומה נקבע במסגרת עפ"ג (מרכז) 57019-07-12 **מדינת ישראל נגד פארס גבור** (פורסם במאגרים המשפטיים).

במסגרת הלכת פראג'ין שהובאה לעיל, פסקה כ"א לפסק הדין, נקבע מדרג ענישה בעבירות שב"ח.

8. בהתחשב בחומרת העבירה דנן, בנסיבות ביצועה, במידת אשמו של הנאשם, בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו ובמדיניות הענישה הנוהגת, מתחם העונש ההולם לעבירה שבכתב האישום, בנסיבותיה, הנו: מאסר בפועל לתקופה שבין 30 ימי מאסר בפועל לבין 6 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

9. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ובחנתי את נסיבות המקרה, לא מצאתי כי במקרה זה יש מקום לחריגה ממתחם העונש ההולם.

העונש המתאים לנאשם:

10. כאמור לעיל, בגזירת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, רשאי בית המשפט להתחשב בקיומן של נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

11. הנאשם בחור צעיר, בעברו הרשעה אחת בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, עבירה שהנה זהה לזו שלפניו.

את העבירה נשוא תיק זה ביצע הנאשם בעת שמאסר על תנאי בר הפעלה בגין אותה עבירה היה תלוי ועומד כנגדו.

12. אתחשב לקולה בנסיבותיו האישיות של הנאשם ובגילו הצעיר.

13. עוד אתחשב בהודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה ובחסכון זמן ציבורי יקר.

14. לאחר שבחנתי את הערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת, את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ומשלא ראיתי לנכון לחרוג ממתחם העונש ההולם, הנני מטילה על הנאשם 1 את העונשים הבאים:

א. הנני דנה את הנאשם למאסר בפועל למשך 32 ימים.

ב. הנני מורה על הפעלת עונש של מאסר למשך חודש כפי שנפסק על תנאי בבימ"ש שלום בתל אביב- יפו ביום 28.8.13 בת"פ 41469-08-13 וזאת לריצוי בחופף ובמצטבר לעונש המאסר שהוטל בתיק הנוכחי, כך שסך כל תקופת המאסר בפועל תעמוד על 60 ימים.

ג. מתקופת המאסר הכוללת, למשך 60 ימים, תנוכה תקופת מעצרו מיום 27.6.14 עד היום.

ד. הנני מטילה על הנאשם חודשיים מאסר וזאת על תנאי למשך שנתיים והתנאי הוא שלא יעבור על העבירה בהן הורשע.

ה. הנני מחייבת את הנאשם לחתום על התחייבות בסך 2000 ₪, שלא יעבור, במשך שנתיים מהיום על העבירה בה הורשע. אם לא יחתום הנאשם על התחייבות כאמור תוך שבוע ימים, ייאסר למשך 14 ימים ומאסרו ירוצה במצטבר לכל מאסר אחר שהוא מרצה עתה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בנצרת תוך 45 ימים.

ניתן והודע היום א' תמוז תשע"ד, 29/06/2014 במעמד הנוכחים.

עדי במביליה - אינשטיין, שופטת